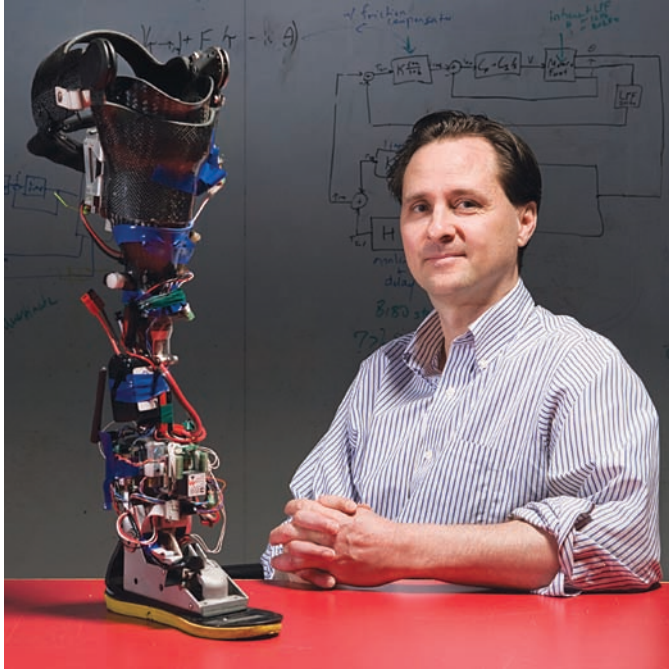

ฮิวจ์ เฮอร์ (Hugh Herr)

ฮิวจ์ เฮอร์ (Hugh Herr) เป็นอัจฉริยะด้านการปีนเขา เขาเริ่มปีนเขาตั้งแต่อายุได้ 8 ขวบ เมื่ออายุได้ 17 เขาติดอันดับเป็นนักไต่เขายอดเยี่ยมของสหรัฐอเมริกา แต่เมื่ออายุ 22 ปี ขณะที่เขากำลังปีนเขาสูงที่รัฐนิวแฮมเชียร์กับเพื่อน เขาเจอพายุหิมะที่ตกหนักอย่างมิดฟ้า มัวดินจนไม่สามารถมองเห็นอะไรเลย

เขาดิ้นรนเดินฝ่าพายุจากหิมะที่สูงแค่เขา กลายเป็นสูงถึงระดับเอว และบางที่ก็สูงถึงระดับอก จนเดินต่อไม่ได้ ทั้งสองตัดสินใจซุดหิมะและหลบอยู่ในโพรง อุณหภูมิที่หนาวจัดต่ำกว่า -20 องศา ทำให้ทั้งสองต้องกอดกันไว้เพื่อรักษาร่างกายให้อบอุ่น ปลายมือและเท้าของทั้งสองถูกหิมะกัดจนกลายเป็นน้ำแข็ง เจ็บปวดอย่างเหลือจะทานทน ความหวังที่จะรอดเลือนราง โชคดีที่มีคนมาพบรอยเท้าของเขาและออกติดตามจนพบทั้งสองในสภาพแทบไม่รู้สึกรู้สีก้าว

หมอตัดขาของฮิวจ์ เฮอร์ออกทั้งสองข้าง เขาถามหมอว่าเขาจะกลับมาปีนเขาได้อีกหรือไม่ หมอบอกว่า เขาจะไม่มีทางกลับไปปีนเขาได้อีกเลย มันเหมือนกับความหวังดับวูบลง เพราะการปีนเขาเป็นชีวิตจิตใจของเขา จากคนที่เคยเป็นนักปีนเขาระดับโลก ตอนนี้เขาไม่มีโอกาสกลับไปปีนเขาอีกแล้ว

แต่เมื่อเขากลับมาทบทวนเรื่องนี้อีกที ฮิวจ์ เฮอร์คิดว่า หมออาจรู้เรื่องทางการแพทย์ดี แต่หมอจะไปรู้อะไรเกี่ยวกับการปีนเขาเล่า ตัวเขาเองต่างหากที่รู้เรื่องปีนเขาเป็นอย่างดี เขาควรจะเชื่อตัวเองมากกว่า

หลังจากฟื้นตัวขึ้น ฮิวจ์ เฮอร์ก็เริ่มศึกษาเกี่ยวกับกายอุปกรณ์ที่จะทำให้เขาปีนเขาได้ เขาปรับปรุงขาเทียมให้มันยืดยาวขึ้นได้ ทำให้เขาสามารถปีนปายและเอื้อมไปถึงจุดที่เขาไม่สามารถยื่นมือไปถึงมาก่อน ให้มีเหล็กแหลมที่ยึดเกาะกับภูเขาที่เป็นน้ำแข็งได้ และทำให้มันสามารถทรงตัวบนขอบหินเล็กๆ ขนาดเท่าเหรียญบาท

ด้วยขาเทียมเหล่านี้ ฮิวจ์ เฮอร์สามารถแข่งขันและเอาชนะนักปีนเขาคณะอื่นๆ ที่มีร่างกายปกติได้

แม้ว่าเขาจะมีความสุขจากการปีนเขา แต่ทุกวันนี้ ฮิวจ์ เฮอร์มีภารกิจที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น ความสนใจในการพัฒนากายอุปกรณ์ทำให้เขาเข้าศึกษาต่อที่ MIT และต่อมากลายเป็นหัวหน้าโครงการที่ชื่อว่า Extreme Bionics ที่นั่น